

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 5644 van 11 januari 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Chinese nationaliteit op 11 oktober 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 21 juni 2005.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 20 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEWIELE, die loco advocaat M. VAN KELECOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster huwde op 29 januari 2004 met B. H., van Chinese nationaliteit, maar tewerkgesteld in België.

Op 6 juni 2004 kwam verzoekster naar België om zich bij haar man te vestigen.

Op 24 juni 2004 diende verzoekster een aanvraag tot vestiging in bij de burgemeester van Hasselt op basis van artikel 10 §1 lid 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De echtgenoot van verzoekster overleed op 29 juli 2004.

Op 1 juli 2005 werd aan verzoekster de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 juni 2005, houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, betekend. De beslissing werd als volgt gemotiveerd.

“Voldoet niet aan de voorwaarden vervat in artikel 10 alinea 1, lid 4 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984 en 6 augustus 1993;

Betrokkene haar echtgenoot, in functie van wie de vestiging gevraagd werd, overleed op 29/07/2004. Bijgevolg wordt de vestiging geweigerd.”

Dit is de bestreden beslissing waartegen verzoekster op 11 juli 2005 een verzoek tot herziening indiende. In overeenstemming met artikel 230 van de Wet van 15 september 2006 werd het verzoek tot herziening door verzoekster omgezet in onderhavig beroep tot nietigverklaring.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1 In een enig middel werpt verzoekster de schending van beginselen van behoorlijk bestuur op, met name het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Ten tijde van de bestreden beslissing luidde de van toepassing zijnde wetgeving als volgt:

Artikel 10 eerste lid 4° van de Vreemdelingenwet:

“§ 1 . Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

(...)

4° de vreemdeling die de echtgenoot is van een tot verblijf in het Rijk toegelaten of gemachtigde vreemdeling of van een tot vestiging aldaar gemachtigde vreemdeling en die met deze komt samenleven, en voorzover de twee betrokken personen ouder zijn dan achttien jaar alsmede hun kinderen die te hunnen lasten zijn en die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, tenzij een internationaal verdrag dat België bindt meer voordelige bepalingen bevat...”

De verweerder heeft op het moment van de bestreden beslissing geoordeeld dat ingevolge het overlijden van de echtgenoot van verzoekster een vestiging onder de voorwaarden van artikel 10 eerste lid 4° van de Vreemdelingenwet niet meer mogelijk is. Hierbij heeft hij niet onredelijk geoordeeld.

In een tweede onderdeel van het middel stelt de Raad vast dat door verzoekster een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangevoerd. Er dient opgemerkt te worden dat het zorgvuldigheidsbeginsel voor de minister van Binnenlandse Zaken de verplichting inhoudt zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitevinding. Verzoekster maakt niet duidelijk hoe in casu van een schending van dit beginsel van behoorlijk bestuur sprake kan zijn.

Het middel is niet gegrond.

2.2 Verzoekster heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006

houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend en acht door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. BIEBAUT.